

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT—FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND 3, O., MONDAY MORNING, MARCH 25, 1946

LETO XLVIII—VOL. XLVIII

HOOVER JE BIL PRI PAPEŽU NA OBISKU

Rim. — Herbert Hoover je bil v soboto sprejet v avdijenci pri papežu Piju, s katerim se je razgovarjal o živilskem položaju po svetu. Hooverja je poslal predsednik Truman v Evropo, da preišče, kje je potreba največja. Papež je zagotovil Hooverja, da bodo katoličani na celi črti pomagali, da se kolikor mogoče opomore temu akutnemu problemu. Hoover se je posvetoval tudi z italijanskim premierjem glede živilskega položaja v Italiji.

NOVI GROBOVI

Frank Močnik

Na podstrešju svoje hiše so našli mrtvega Franka Močnika, ki je stanoval na 495 Cleveland Rd. Ustrelil se je s samokresom Domači pravijo, da je obupal nad zdravjem. Bil je star 47 let in zaposlen pri mestni elektrarni. Zapuška žena Louise roj. Peterlin, in hčer Sylvijo. Rojen je bil v vasi Orehek na Tolminkem, kjer zapuška brata Jozefa, sestre: Marijo, Nežo, Jozefino in Antonijo ter veliko drugih sorodnikov. Tukaj je bival 24 let. Bil je član dr. št. 5 SNPJ. Pogreb bo danes popoldne ob eni iz Železovega pokopališča.

Helena Pevec

Simčič okrog šestih je umrla Helena Pevec, stanujoča na 1019 E. 63. St. Bila je stara 56 let in je bolehalo leto in pol. Pogreb ima v skrbi Grdinov pogrebni zavod. Čas pogreba in drugo bomo sporočili jutri.

Martin Skedel

V petek je umrl v St. Alexis bolnišnici Martin Skedel, star 64 let. Umrl je na posledicah operacije. Stanoval je pri družini Hrastar na 5901 Prosser Ave. Doma je bil iz Stare vasi, fara St. Jernej, odkoder je prišel pred 34 leti. Zapuška žalujčo soproga Ana in dve hčeri v stari demovini, tukaj pa mnogo prijateljev. Delal je v Lake City Malleable Co. vseh 34 let. Bil je član društva št. 129 S. N. P. J. Pogreb je danes zjutraj v cerkev sv. Vida in na Kalvarijo iz Zakraskovega pokopališča.

Novorojenček umrl

V bolnišnici sv. Ane je umrl po porodu družini Charles in Frances Legerski sinček Charles. Družina stanuje na 1100 E. 71. St. Poleg staršev zapuška sestra Francine in Beverly ter veliko sorodnikov. Mati je hči dobro poznane družine Dolenc iz 63. ceste. Pogreb bo danes iz Železovega pokopališča.

Joseph Prijatelj

Ponoči je naglo umrl rojak Joseph Prijatelj, stanujoč na 3594 E. 81. St. Pogreb ima v oskrbi Ferfoliatov pogrebni zavod. Čas pogreba in drugo bo naznanjeno jutri.

Joseph Prijatelj

Ponoči je naglo umrl rojak Joseph Prijatelj, stanujoč na 3594 E. 81. St. Pogreb ima v oskrbi Ferfoliatov pogrebni zavod. Čas pogreba in drugo bo naznanjeno jutri.

Joseph Prijatelj

Ponoči je naglo umrl rojak Joseph Prijatelj, stanujoč na 3594 E. 81. St. Pogreb ima v oskrbi Ferfoliatov pogrebni zavod. Čas pogreba in drugo bo naznanjeno jutri.

Joseph Prijatelj

Ponoči je naglo umrl rojak Joseph Prijatelj, stanujoč na 3594 E. 81. St. Pogreb ima v oskrbi Ferfoliatov pogrebni zavod. Čas pogreba in drugo bo naznanjeno jutri.

Joseph Prijatelj

Ponoči je naglo umrl rojak Joseph Prijatelj, stanujoč na 3594 E. 81. St. Pogreb ima v oskrbi Ferfoliatov pogrebni zavod. Čas pogreba in drugo bo naznanjeno jutri.

Joseph Prijatelj

Evropa in Azija sla na pragu lakote, če ne pride lakoj pomoč

Evropski in azijski narodi se ne morejo preživeti do prihodnje letine

London. — Evropa, ki je preživela slabo zimo, stoji na pragu splošne lakote in brez pomoči od zunaj ne bo mogla počakati prihodnje letine. Isto se poroča iz Azije. V Evropi so imeli ljudje še nekaj kruha in krompirja, toda tudi tega bo zmanjkalo. Deževna sezija je zadržala spomladnsko setev v Nemčiji in 25% poljedelskih okrajev, ki so pred vojno preživljali Nemčijo, so zdaj pod Poljsko. Iz Avstrije poročajo, da je pošla že vsa zaloga žita. Isti položaj je na Madžarskem. Bolgarija tudi zre lakoti nasproti. Rusija ji je poslala 20.000 ton pšenice in 30.000 ton koruze, toda je prosila še za nadaljnjih 70.000 ton žita.

V Jugoslaviji napovedujejo lakoto in epidemije, če ne dobi vsaj 60.000 ton žita na mesec. Koncem marca bodo posle vse njene zaloge. Dobiti mora tudi več mesa in maslo, da se prepreči lakotna kriza. Letina bo slaba, ker dežela ni imela semenja.

Truman kliče demokrate pod Rooseveltov prapor

Washington. — Pri banketu v počast spominu predsednika Jacksona, je predsednik Truman pozivljaval demokrate, naj se združijo pod Rooseveltov prapor, ker se bori za svobodo in neodvisnost sveta. Apeliral je na demokrate v kongresu, naj bodo lojalni demokratskim principom. Banketa se je udeležilo 2.000 demokratov, katerih vsak je plačal po \$100 vstopnine. Predsednikov govor je zlasti veljal južnim demokratom, naj pozabijo na osebne spore in naj gredo nazaj na pot, ki jo je začel Franklin D. Roosevelt. "Mi ne bomo nikdar dopustili, da bi bilo naše narodno blagostanje razbita na čereh privilegiranih interesov," je izjavil Mr. Truman.

Ta predsednikov govor je smatrali kot začetek volivne kampanje za kongres letos, pri kateri upajo demokrate ponovno izvoliti večino v kongres.

JAVNO NE BODO VEČ OBJEMALI JAPONSKIH DEKLET

Tokio. — Ameriški vojak, ki bi vodil pod pazduho japonska dekleta, ali kako drugače javno kazali svojo naklonjenost do njih, bodo šli v zapor, je ukazal gen. Eichelberger. Tako obnašanje je poniževalno za ameriškega vojaka, je rekel general in krši vojaško disciplino.

Ako vojaška policija v bodoče zaloti ameriškega vojaka, ki se preveč ljubeznivo obnaša napram kakšni Japonki, bo vržen v ječo, iz katere ga bo mogel rešiti samo njegov poveljnik stotnije.

Titovci so vjeli Mihajloviča

PET NACIJEV BO VISELO RADI UMO- RA AMERIKANECV

Frankfurt. — Ameriška vojaška sodnija je obsodila na smrt pet Nemcev, ki so pomorili ujetega ameriškega letalca. Pred sodnijo je bilo 15 nacijskih, ki so do smrti pretepli ali postrelili ameriške avijatičarje v avgustu 1944, ko so se spustili iz pokvarjenega bombnika na otok Borkum.

Letalce so vodili po mestnih ulicah, nato so jih na padali ter pobili. Med obojenim na smrt je tudi mestni župan Ackermann in štirje vojaki, ostali so bili obsojeni pa v dolg zapor.

Predsednik Truman je ukazal odložiti preskušnjo z atomskim bombami

Washington. — Preskušnje z atomskimi bombami so bile določene na 15. maja in 1. julija in sicer na 93 ladjah pri Maršalskih otokih. Hoteli so videti, kaj bi napravila atomska sila z ladjami. Zdaj je predsednik Truman ukazal, da se te preskušnje odlože za nedoločen čas.

Razna ugičanja so, zakaj je predsednik napravil ta korak. Nekateri mislijo, da vsled tega, ker je Sovjetska Unija zavpila, da hočejo Zed, države izvajati atomsko diplomacijo, to se pravi, da hoče ostrašiti z njo druge narode.

Značilno pa je, da je prišel ta predsednikov ukaz kmalu zatem, ko je obiskal urad državnega oddelka ruki poslanik Gromyko. Armada in mornarica, ki sta več mesecev pripravljali vse potrebno za preskušnje atomske sile na ladjah, sta presenečeni nad nenadnim predsednikovim ukazom.

Konvencija unije avtnih delavcev bo imela hud boj

Atlantic City. — Tukaj je v zasedanju konvencija unije avtnih delavcev, CIO. Delegacija pričakuje hudega boja pri volitvah predsednika. Sedanjí podpredsednik Walter Reuther, ki je vodil stavko pri General Motors je namreč naznanil kandidacijo za predsednika proti sedanjemu predsedniku R. J. Thomasu.

Navzočih je kakih 2.000 delegatov, ki so napeto poslušali Thomasov govor ob otvoritvi konvencije. Thomas je izjavil, da se bo unija naprej borila za dobrobit delavstva, predvsem pa, da bo delavcu garantiran stalni letni zaslužek v avtni industriji in da boskušala organizirati vse neorganizirane delavce.

Baje so ga našli skritega v neki duplini še 13. marca. Pri njem je bilo samo 11 njegovih pristašev. Ti- tova vlada ga je obtožila izdajstva in sodelova- nja s sovražnikom.

London, 24. marca. — Jugoslovanska vlada, ki je dolgo iskala Dražo Mihajloviča, vodjo četnikov in bivšega vojnega ministra, ga je končno našla v neki duplini z enajstimi svojimi pristaši. Prijela ga je 13. marca, tako je naznanil danes v parlamentu notranji minister Aleksander Ranković in kakor je poročal radio iz Beograda.

Mihajlovič je vodil v začetku borbo proti okupatorjem ter so ga zavezniki v tem podpirali. V maju 1944 ga je pa angleški premier Churchill obdolžil sodelovanja s sovražnikom proti partizanski vojski. Zavezniki pomoč je potem prešla na Tita, sedanjega ministrskega predsednika Jugoslavije.

Mihajloviča so vneto iskali vse od časa, ko so Nemci zapustili Jugoslavijo. Vlada ga je obtožila izdajstva.

Minister Ranković je izjavil v parlamentu: "Med mnogimi kriminalci, ki so se skušali izogniti odgovornosti, je bil notorični Draža Mihajlovič najbolj prebrisani, toda naša tajna policija je bila še bolj prebrisana. Njegovo zadnje bivališče je bila neka duplina, kjer je prebival s svojimi 11 vojaki. Naša dežela ga je zdaj rešena in majhne skupine, ki so se ostale tu in tam, bo kmalu spravila s poti naša policija. Draža Mihajlovič je bila oseba, na katero so se zanašali reakcionarci doma in v tujini. Njih upanje je zdaj splavalo po vodi."

Draža Mihajlovič, zdaj star 49 let, je bil rojen v Srbiji, sin kmetijskih staršev. Bil je odličen vojak in ko so Nemci vdrli v Jugoslavijo, je prevzel poveljstvo nad gerilci in četniki, katerih so šteili vse od 30.000 do 200.000. V svojem gerilskem boju je bil tako uspešen, da so ga javno imenovali heroja zavezniške stvari. Kralj Peter ga je imenoval vojnim ministrom.

V februarju 1943 ga je pa Rusija obtožila sodelovanja z osi. Pozneje ga je Tito obdolžil, da je pomagal Nemcem proti partizanom. Njegova družina je bila v nemški koncentraciji, kjer je žena umrla v avgustu 1944. Njegova hči se je pozneje pridružila partizanom. Tudi njegov sin Branko se je pridružil partizanom.

Mihajloviča bo zdaj sodila Titova vlada. Lansko leto je rekel tedanjí zunanji minister Ivan Subašić, da bo Mihajlovič ustreljen, kadar bo vjet. Rekel je sicer, da bo dobil "pošteno obravnavo", da imajo pa proti njemu že take dokaze, da je obsodba že naprej gotova.

Rooseveltu postavijo so- ho v Londonu

London. — Angleži so postavili poseben odbor, ki bo zbiral sklad za Rooseveltov spomenik v Londonu. To bo tretji spomenik ameriškega predsedniku v angleški prestolnici. Tam stojita že spomenika George Washingtonu in Abrahamu Lincolnu.

V Akronu primanjkuje pive v gostilnah

Akron, O. — V mestu je tako pomanjkanje pive, da nekateri gostilničarji zapro prostoro za nekaj ur vsak dan, nekateri pa za celo par dni v tednu.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Plačajmo asesment — Danes je 25. dan v mesecu, ko društveni tajniki in tajnice pobirajo asesment za društva. Vsak društvenik naj gleda, da bo imel svoj asesment poravnani ob pravem času.

Odprli so gostilno — Sam Slapič, Louis Trebar, John Pecon in Frank Janković so odprli "Metropole" gostilno na 5502 St. Clair Ave. Na razpolago pivo, vino, žganje in prigrizke. Ker so vsi dobri godci, je naravno, da bo dobra godba vedno na razpolago.

Za drugo obletnico — V sredo ob 7:15 bo darovana v cerkvi Presv. Srca Jezusovega v Barbertonu masa za pokojnega Louis Shamrov v spomin 2. obletnice njegove smrti.

Kuharka knjiga — Slovenska kuharska knjiga, ki jo je spisala Mrs. Ivanka Zakrajšek, se dobi v Clevelandu pri August Kollandru v SND in pri Jožetu Grdinu na 6113 St. Clair Ave. Vsaka slovenska gospodinja naj bi imela to knjigo v svoji kuhinji.

Pozdravi iz Floride — Mr. in Mrs. Beres, lastnika znanega Beres Studio, pozdravljata vse svoje prijatelje po Clevelandu. Nahajata se na odhodu v St. Petersburg, Florida.

Za sadjereje — Zdaj je čas, da se škrofi sadno drevje. Vse podrobnosti o tem lahko dobite pri lekarnarju Lodi Mandel, 15702 Waterloo Rd.

Strica išče — Šolska sestra Maria Gornik bi rada zvedela za naslov svojega strica Franc Gornik, rojen v Dobrovljah pri Nazarju v Zgornji Savinski dolini. Ako to čita, naj piše svoji nečakinji na naslov: Hermana Maria Gornik, Bella Vista, Dep. Concepcion, Paraguay, America del Sur.

V bolnišnico — Louis Medved, ki vodi gostilno na 6305 Glass Ave. je bil odpeljan v St. Alexis bolnišnico. Obiski so dovoljeni od 2 do 3 popoldne ter od 7 do 8 zvečer.

Najdeni ključi — Kdor je izgubil pred cerkvi sv. Vida ključe jih dobi na 1121 E. 63. St. Ključe nosijo številko Indiana 821-294.

Pobira asesment — Mae Baraga, tajnica društva Martha Washington, št. 38 S. D. Z. pobira asesment nocoj od 6 do 7 v uradu SDZ, 6403 St. Clair Ave.

Iz raznih naselbin

Klein, Mont. — Dne 27. febr. je bil v premogorovu ubit Frank F. Krivel, rojen v Absherju, Mont. Bil je veteran zadnje vojne in se poročil v Avstraliji. V civilno življenje se je vrnil prošlega novembra in v kratkem misli dobiti tudi ženo iz Avstralije. Poleg žene zapuška starše, dva brata (eden je še pri vojaki v bolnišnici) in sestro.

Bridgeport, O. — Dne 9. marca je tukaj umrla radi srčne kapi Anna Legan, stara 65 let in rojena v Buganji vasi pri Žužemberku. Zapuška moža, dve hčeri in šest sinov. Bila je sestra Katarine Velkovich iz Belleaireja, ki je tudi umrla vsled srčne kapi 23. febr. in zapustila moža, pet sinov in tri hčere.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave.
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

Henderson 0628

Cleveland 3, Ohio

NAROČNINA:

Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$8.00.
Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$2.75.
Za Cleveland in okolico po raznašalcih: celo leto \$7.00, pol leta \$4.00, četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:

United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months. Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months. Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83

No. 59 Mon., March 25, 1946

DR. JANEZ KRALJIČ:

Zasužnjeni Slovenci

Ali so morda prinesli partizanski "osvoboditelji" svobodo posameznim ljudem? Kakšna svoboda je tam, kjer nikoli ne veš, kdaj moreš priti v komunistično kladnico. Kakšna svoboda je tam, kjer ne veš, ali moreš iti mirno spat in se ti ni treba bati, da poteka na vrata policaj ozne, tajne policije, in te odžene iz tople postelje? Tako je delal nemški Gestapo in tako dela še danes OZNA. Ali je mogoče govoriti o svobodi tam, kjer ne moreš povedati svojega mnenja na javnem shodu, kjer ne moreš tega zapisati v svojem časopisu? Kakšna svoboda je to, če mora katoliška mati pošiljati svojega otroka v šolo k učitelju ali učiteljici, ki otroka uči, da ni Boga? Kakšna je svoboda tam, kjer morajo starši pustiti otroke, da ob nedeljah grede na javno delo in tam vpijejo za tirana Tita, ki tem otrokom trga iz srca spoštovanje do krščanstva? Če to ni nasilje nad človekom, kaj je še potem? In če se starši upro temu kvarjenju svojih otrok, potem so zapisani kot sovražniki "ljudstva" in smejo pričakovati ponočni obisk tajne policije.

Ali kdo tam v novem svetu res more zagovarjati tako nasilje? Ali res more govoriti, da je v Sloveniji svoboda? Ali se tak človek ne norčuje iz sam sebe? In če to govori človek, ki še krščansko čuti, ali ni to višek zagrizenosti, če kljub vsemu temu vpije živijo Tito? Mi begunci se ne moremo načuditi, da se more dobiti katoličan, ki nič ne da ne na besede jugoslovanskih škofov in nič na besede svojih škofov, ki so oboji govorili o verskem preganjanju v Sloveniji, ampak slepo verjame komunistični propagandi. Mnogo smo brali in slišali o skrivnostih in globinah človeškega srca, toda te trme, da kdo ne ukloni svojega mišljenja pri takih dokazih — ne razumemo.

Ali naj govorimo še o politični svobodi? Kot v Italiji pod Mussolinijem in kot pod Hitlerjem v Nemčiji, je v Jugoslaviji samo ena stranka. Kakor na Ruskem je samo ta stranka mogoča. Naj se na papirju bere kar se hoče, resnica ostane, da nihče ne more nastopiti z drugo stranko, dokler lahko po noči pride policaj in takega odpelje iz družine, da se nikdar več ne vrne v njeno naročje. Kjer je samo ena stranka, tam ni svobode na političnem polju. Meni se zdi, da bi prav to morali Amerikanci, ki so izveščali v demokratskem javnem življenju, še posebno razumeti.

Morda koga moti, da so preje vladali Nemci, sedaj pa Slovenci. Najbrž ni veliko razločka, če te odere Nemec ali Slovenec. Nam se zdi, da so se tega odiranja partizani silno temeljito naučili ravno od Nemcev. Oboji so namreč zatirali z namenom, da ljudi ustrahujejo. Tudi nas ne sme motiti misel, da domači človek ni zmožen takih nasilij kot tujec. Je že res, da so mnogo nasilji in umorov izvršili na Slovenskem komunisti iz Albanije in Makedonije, ki so jih privlekli titovci z juga v svojo pomoč, toda glavno rabeljsko delo so le izvršili domači partizani. Če enkrat človek izgubi vero, ali mislite, da ga kaj zadržuje v njegovih namenih. Janičar je vedno hušji od Turka in slovenski verski odpadnik — in pravi komunist je popolen odpadnik od krščanstva hušji kot tujec s svojo zmoti. Če se je mogel navduševati partizan ob pesmi "Naš bog je rop, požig, umor" — in to pesem je imel natisnjeno v svoji pesmarici, potem se ne čudite nobeni stvari. Vsekakor ne čuti odgovornosti pred pravim Bogom, lahko zdvija. Zgodovina nas tega obilno uči.

Svobode tedaj tudi ni prinesel komunistični partizan. Manj je te danes v Sloveniji kot je bilo pod katerikoli okupatorjem. Naj vas nič ne moti, če vam pišejo v Ameriko partizani o svobodi. Res jo nekateri uživajo sami zase na debelo. Uživajo nakradeno blago in uživajo razbrzdano svobodo. Toda tudi oni so v resnici vsak dan v strahu, kdaj se zamerijo svojim političnim komisarjem in tudi nje potihem odpelje tajni policaj. Vsaka revolucija žre svoje otroke. Vsi so dejansko v strahu. In kjer je strah, tam ni svobode. Brali ste, kako je moral iti sedet ljubljanski komunist minister Vaypotič. Najbrž ne brez krivde. Pa tako bodo šli tisti, ki uživajo komunistično svobodo drug za drugim. Vse je zgrajeno na nasilju.

Ali pa so morda rešili partizani slovenski narod tuje nadoblasti? Slovenci so bili res odvisni od tujcev stoletja. Bili so odvisni od Avstrije, ki jim je bila samo mačeha in po zadnji vojni je srbski šovinizem storil vse mogoče, da bi Slovenec držal pod svojo komando. Ali pa so Slovenci sedaj rešeni tuje komande? Kdo so ljudje, ki danes komandirajo? Ali so zrastle iz našega naroda. Ti ljudje so moskovski agentje mednarodnega komunizma! Spravili so naš narod v odvisnost od volje ljudi, ki danes obvladujejo komunistično stranko. Res je danes središče mednarodnega komunizma v Moskvi, toda zato ostaja mednarodni. Gotovo so bili Slovenci Rusi kot narod simpatični, gotovo še bolj kot slovenski narod. Toda v komunistov odvisnost priti, se ne pravi uživati svobodo. Partizanstvo našega naroda ni osvobodilo tuje nadoblasti, samo zamenjalo je eno z drugo. Nič se na Slovenskem ne more zgoditi, če ni odobreno v komunistični Moskvi. Tako svobodo izpod tujega jarma je prineslo partizanstvo.

V nobeni točki tedaj ni prinesel vladajoči partizanski

komunizem Sloveniji svobode. Ni ji ustvaril pogojev za blagostanje, brez katerega ni neodvisnosti, ni ustvaril varnosti za človekov življenje, ni zavaroval osnovnih zahtev za človeško svobodo in ni iztrgal naroda izpod tujčeve nadoblasti. To je rezultat slovenske komunistične revolucije: Obubožan, ustrahovan, odvisev je nesrečni slovenski človek.

Naj tedaj partizanska propaganda še toliko ponavlja laž, da je partizanski komunizem prinesel svobodo, celokupni slovenski narod v krvi priča, da še ni živel v strašnejšem suženjstvu kot živi pod Titovo strahovlado. Ta naš narod je že v začetku spoznal, da je za partizanstvom prevara, zato se je postavil po robu komunizmu in njegovim pomočnikom, zavestnim in nezavestnim. Sedanje stanje zaslužene Slovenije priča, da so ti borci, če tudi so bili premagani, vendarle imeli prav.

BESEDA IZ NARODA

Klub Ljubljana vabi Jožete in Pepce

Euclid, O. — Kakor izgleda bomo imeli v deželi kmalu zeleno pomlad. Neke pretekle nedelje sem se sprehajal doma po vrtu in sem zagledal dva "robina," samca in samico, ki sta polletavala od drevesa do drevesa in mislil sem si, da gotovo iščeta stanovanja za svoje mladiče, ki bodo kmalu prišli na svet. Kakor vse pride in vse mine, tako je tudi minila zima in zopet je tukaj mesec marec, v katerem smo in še obhajamo god sv. Jožefa.

Ker imam več prostega časa, mi spominj uhajajo na pretekla leta, ko smo pri klubu Ljubljana obhajali in počastili vse Jožete in Pepce. Spominjam se tudi, ko je bilo največ teh imen, zato jim je pa tudi klub vsako leto priredil lep banket in zabavo. Letos pa je klub napravil malo drugače in ne bo nobene posebne prireditve, ampak bo klub počastil vse Jožete in Pepce na svoji redni seji, ki se bo vršila 26. marca.

Da pa klub ne bo nikdar pozabil teh imen, ker vemo, da je bil sv. Jožef dober človek, ko je bil rednik Kristusov, zato smo ga vedno počastili in ga še bomo. Zato pa apeliram na vse člane in članice kluba Ljubljana, da se gotovo udeležite te seje, da bomo skupaj zapeli "Happy birthday ...", kajti ne smemo pozabiti na našega strica Jožeta Plevnika in ga vabimo, da se tudi on enkrat pokaže. Kot ustanovitelj tega kluba, torej stric, le pokažite se enkrat. Obenem pa

apeliram na vse, ki še niste člani našega kluba, da lahko pristopite vsak čas. S tem vam je tudi zagotovljeno, da boste imeli vedno dovolj zabave, kajti seje našega kluba so vselej kratke in dostikrat pa tudi jako zanimive in pomembne. Torej še enkrat, da se vidimo 26. marca zvečer na seji.

France iz Ljubljane.

Za spomenik vojakom

Tu vam sporočam nadaljnja imena prispevatelev za spomenik vojakom, ki ga bomo postavili na vrtu Slovenskega delavskega doma na Waterloo Rd. Prispevali so:

Društvo Blejsko jezero št. 27 SDZ \$25; dr. Washington št. 32 SDZ \$20; podružnica št. 41 SZS \$15; po \$5.00: Steve Vozel, Anton Skapin, Louise Zabukovec in Andrew Benedict; Mr. Prišel \$3; Joe Durn \$2 in Mrs. Bostič \$1.

V blagu pa so darovali za plesno veselico: Franks Cafe, Mrs. Sore in neimenovani vsak po eno steklenico železne; John Lokar, ml., dve steklenici železne; Manca Bachel carton cigaret.

Odbor se vsem tem darovalcem najlepše zahvaljuje in želi, da bi imeli še veliko posnemalcev. Naša zadnja veselica je prav povoljno izpadla in je bila prav lepa udeležba, posebno od strani naše mladine. Apelinam na naše starejše rojake, da se odzovejo na našo prihodnjo prireditev, ki se bo vršila meseca avgusta. Na svidenje! S pozdravom,

Gertrude Koshel, tajnica.

Domžalskim rojakom v Ameriki

Piše študent iz Domžal. Če tudi je malo zakasnelo, prinašamo, da si morejo čitatelji ustvariti vedno jasnejšo sliko o razmerah v Sloveniji med okupacijo.

Lienz-Peggez, 5. XII. 45.

Dovolite mi, da vam nekoliko opišem dogodke v naši stari domovini od začetka okupacije, pa do našega bega iz domovine. To vas bo gotovo zanimalo, saj najbrže niste prejeli med vojnimi nobenih poročil. Napisal bom samo to, kar sem sam videl in doživel. Preden pa vam pišem, dovolite mi, da se vam predstavim. Pišem se Poznič Jože, doma iz Domžal. Tu smo štirje: oče, mati, sestra in jaz. Dva brata domobrancev pa sta bila odpeljana nazaj v Jugoslavijo in ne vemo zanj.

Jeseni leta 1940 sem se vpisal v gimnazijo v št. Vidu nad Ljubljano. Od tam so nas 31. marca spomladni odpustili domov radi nevarnosti vojne. Res se je vnela vojna, a je bila tudi hitro končana. Št. Vid so zasedli Italijani. Nato pa smo zopet imeli nekaj časa šole, a ko so po Vel. noči prišli v št. Vid Nemci, so nas ob sedmih zvečer zapodili iz zavoda. Tudi Domžale so bili najprej zasedli Italijani, a za njimi kmalu Nemci. Prve dni je bilo še kar mirno, kmalu pa so začeli preganjati naše najboljšje ljudi. Odpeljali so g. župnika Bernika in g. kaplana Stojana Novaka. Zaprti sta bila; prvi v Mengšu in drugi pa v Begunjah. Pozneje so ju spustili v Ljubljano, kjer so bile razmere za enkrat za sponanje še boljše. Selili so tudi mnogo naših ljudi,

zlasti premožnejših. V Domžalah so selili restavrantna Slokarja, Čadove, pozneje Praprotnikove, Nejcove, Boštajevce in iz okolice še nekaj drugih. Zaprti so vse župane in vplivne može. Te izseljence so odveli v Srbijo, v Slezijo ali v Dachau.

Pred tem preganjanjem je nekaj ljudi zbežalo v gozdove. A ti po večini še niso bili komunisti. Ko se je vnela vojna med Nemčijo in SSSR, so te prilike izrabili komunisti, ki so bili že prej podtalno organizirani v Jugoslaviji. Ustanovili so odporiško gibanje proti okupatorju in domačim izdajalcem, katerih je tedaj res nekaj bilo, a zelo malo. Pozneje pa jih je bilo vedno bolj odvrčal od Nemcev. To gibanje so imenovali OF (osvobodilna fronta), ki so jo obdali z venci slave. Ta je bila že v začetku v rokah komunistov, a so notri pripustili radi videza tudi nekaj drugih. Ti so takoj pričeli velikansko propagandno gonjo proti Nemcem in proti neki "beli gardi," ki pa je tedaj še nismo nikjer videli in tudi nismo vedeli, kaj naj bi to bilo. Kmalu so padli prvi strelji — v korist narodu? Ne! V Domžalah so ravno onstran ihanskega mostu ustrelili nemškega obmejnega stražnika Wutte Johanna. Čez nekaj dni so pripeljali Nemci iz Begunj, kjer so imeli svoje zapore, 10 talcev, ki so bili vsi iz-

stradani in stopeni. Poleg mostu so zabili deset kolov in nanje privezali talce in jih postrelili. Kdor ni umrl od teh strelcev, je bil ustreljen v tilnik. Med temi je bil tudi Pirnat (Jančev) iz Jarš. Isto se je zgodilo pri tovarni v Jaršah, kjer so jih ustrelili pet in v Krtni pet. Tako se je godilo po vsej Gorenjski in Štajerski. In kdo je pri tem padel? Po večini najboljši slovenski sinovi, očete in hčere. Nikdar pa se ni našel pravi krivec, ker ga Nemci tudi iskali ni. A komunistom v OF se ni zdelo škoda teh žrtve. Nasprotno! Se sami so začeli pobijati zavedne slovenske ljudi, o katerih so vedeli, da jih bodo morda pri njihovem revolucionarnem delu ovirali. Streljali so jih najprej po Dolenjskem in potem pa še po Gorenjskem.

Goščarji, ali kakor so se sami imenovali, patrizani, so že kar javno hodili po gorskih vaseh. Izza grmovja so pogosto napadli nemške kolone in nato pobegnili v gozd. Nemci, pa so izvajali strašne represalije nam ubogim prebivalstvom. Radi tega so Nemci požgali mnogo vasi, med njimi Rašica, Zlato polje, Koreno in Brezovico. Tako se je slovenski narod znašel med dvema kamnoma, ki sta ga mlela v prah. Ko so videli, kaj počenjajo Nemci, ni čudno, da se s studom obračali od njih in so se raje naselili komunistični propagandi, ki jo je delala OF narodno zavedno in je večina ljudi to verjela.

Kako pa je bilo s šolo? Meni se prišilili, da sem hodil v nemško šolo v Domžalah. Vpisali so me v prvi razred, čeprav sem bil dovršil že prvo gimnazijo. Po kratkem tečaju nemščine v ljudski šoli se je začel pouk, a vse v nemškem jeziku, katerega smo se morali naučiti. Vtepal so nam v glavo, do smo nemškega rodu in ne vem kaj še vse, da je nemškega v nas. Ni čudno, da nismo radi hodili v šolo in da nismo marali nemških učiteljev. Otroke iz vrtca, ki je bil tudi nemški in iz ljudske šole so vodili po cestah in morali se prepevati nemške pesmi.

Ko sme bil na tečaju v ljudski šoli, sem bil tudi jaz enkrat tega deležen. V razredu se je radi tega vedno bolj širil komunističen duh, a prikrito, tako da sami nismo vedeli, da nas sedamo komunizmu. Kmalu pa so pričeli komunisti bolj javno nastopati. Začeli so namreč slikati po stenah hiš peterokrake redeče zvezde ali srpe s kladivom. Poleg tega se pa istočasno otepal, da niso komunisti, ali pa, da niso taki kot so komunisti drugod. A spoznal sem, da je komunizem lahko samo hušji, a boljši ne, ker bi se sam sebi izneveril. Mnogo so tudi govorili o domačih izdajalcih, katerih je res bilo nekaj, a zelo malo. Mnogi ljudje, ki so bili v začetku z Nemci, so bili pozneje najhušji komunisti.

Tudi po Domžalah je bilo nekaj takih. Za komunistične ideje so bili najbolj dovzetni Sokoli, zlasti vodilni. Saj je neki komunistični list, mislim da je bila "Ljudska pravica", pisal, da je sokolstvo danes dovršilo svojo nalogo, za katero je bilo ustanovljeno (namreč boljše civilizacijo!) Tako je bil načelnik domažalskega Sokola komunistični sodnik, ki je obsodil ne smrt Rihtarjevega Staneta iz Spodnjih Domžal. Tega so našli vsega izmalicenevga v neki jami pri Mengšu. Vzeli so ga bili na Silvestrovo 1943 in ga kmalu nato ubili. Z njim je bilo ubitih tudi še pet drugih in med njimi Mejač iz Komende.

Kmalu nato so začeli s požigi. Požigali so šole, gradove, postaje, župnišča in tudi cerkve. Izgovarjali so se, da je treba "kapital uničiti", ali pa da se v teh prostorih lahko na-

selijo "beli". Okupatorja so pa puščali vedno bolj v miru in on pa njih.

Požigi in poboji na Gorenjskem so se množili. Požgali so Sokolski dom v Domžalah, kjer so Nemci imeli kino, šole v Jaršah, Dragomljah, Trzinu, v Dobu, Homcu, na Brdu pri Lukovici šolo in župnišče, v Komendi, na Rovih šolo in župnišče, na Grobljah misijonišče in misijonsko tiskarno. Sploh so požigali skoro vse šole, razven v velikih krajih. Tudi neščansko šolo v Domžalah so zadnji čas hoteli uničiti. Skrivaj so prinesli peklenjski stroj v razred, a ga je služkinja pravočasno opazila. Nič jim ni bilo mar, koliko bi jih pri tem izgubilo življenje, kot se je to zgodilo na Jesenicah. Požgali so tudi Zdravstveni dom na Lukovici. Sploh je ni vasi, kjer bi ne bilo nekaj važnejših poslopij požganih. Vsa ta poslopja so popisali s svojim propagandnimi napisi in tako tudi sami označili, kdo je požigalec. Sploh pa se je tedaj javno govorilo, kdo je požigalec in zakaj požiga.

Požigali so tudi tovarno Remec na Duplici. Izmed gradov pa v okolici stoji le že Krumpark, Habah in v Mengšu. Požigali so železniške postaje v Podborštu, Trzinu, v Jaršah, na Homcu in na Duplici.

To je bilo njihovo tako slavno delo za narod in njegovo osvobodjenje. Da so se preživljali so ropali po hišah, zlasti pri političnih nasprotnikih, pri svojih pristaših pa so zahtevali zlato. Tudi pri nas so, kakor drugod, trgovino deloma izropali.

Ves boj komunistov se je vedno bolj usmerjal proti "belim", ki so se malo prej organizirali na Dolenjskem, pri nas pa jih še ni bilo, ker je bila vmes držana meja med Nemčijo in Italijo. Nekaj slovenskih fantov je namreč zahtevalo od Italijanov orožje, da se bodo branili proti nasilju, ki je bilo tedaj na Dolenjskem mnogo strašnejše kot pri nas. Italijani pa so podpirali obe strani, da bi se narod tako sam uničeval. Posebno so se pa pokazali Italijani, ko so ob razpadu Italije pristopili skoro vsi z bojno opremo k OF in tako pomagali osvajati slovenski narod. Pri napadu na Tufjak, kjer so bili domobrancev, so kumunisti rabili **italijanske topove in tanke z italijansko posadko!** Radoveden sem, kako je bilo mogoče Italijanom iti v borbo za svobodo slovenskega naroda, ko so ga malo prej pa sami okupirali. Koliko je slo komunistom za slovenski narod, jasno dokazuje dejstvo, da so imeli v svoji vojski Nemce, Italijane, Bolgare in celo mongole. Tu se vidi, **kdo je sodeloval** z okupatorjem.

Se en primer. Ko so Nemci nekoč napravili pohod iz Radomlja v hribe, so prej sporočili partizanom v sosednjih vaseh kdaj pridejo, da so se lahko umaknili. In to ni edini primer. Ko so Nemci zasedli, po zlomu Italije, Ljubljano, se je iz "belogardistov" in "plavogardistov" ustanovilo enotno "domobranstvo". Število domobrancev pa je hitro naraščalo in zato so se jih Nemci pričeli bati in jim niso hoteli dati težkega orožja. Preden sem jaz, jeseni 1944, ušel čez mejo v Ljubljano, da bi nadaljeval študij, se je tudi na Gorenjskem ustanovilo gorenjsko domobranstvo. Ena prvih postojank je bila tudi v Domžalah, čeprav so bile Domžale večinoma pod vplivom komunistične propagande in domobrancev tam še niso poznali. Fantje so se nabrali iz okolice ali pa so dezertirali iz nemške vojske, pozneje pa jih je mnogo ušlo od partizanov, kjer so spoznali, da komunizem ne prinaša svobode slovenskemu narodu.

Gorenjsko domobranstvo vživalo toliko prostosti na Dolenjskem. Bilo je nemški poveljstvom in ni smelo v boj. Domobranci so bili mnenja, da je nekaj kot nič. Poleg skrega grba na rokavi niso nosili še neskega kapi, katerega so praznili raztrgali. Moj brat je bil pri domobranstvu in ljani, brat Lojze pa je nemške vojske in se je v imenovan vpisal v branice v Kranju. Ali ohranil svoje pravo imeno? Ozemlje, ki ga je imel, sestavlja domobranstvo, se večalo. Kmalu so imeli

Na Dolenjskem so slednji čudno navado, prišel kdo v gostilno in polič vina, si je iz njega natočil krčmar, ki je gostu prinesel. Nato je gost napil krčmarja ali komu drugemu, ki ga je prinesel toliko, da si ga pa na račun pogumno privoščil in pogledal v kozarec. Pri pogrebu so imeli pri Turjaku in v tistih dni so dali precej po nosačem jesti. Potem prihajali osem dni za hišo tisti, ki so šli na tisti tisti, ki so nosili ter so položili v solni kjer je ležal mrtvec, ki ni sveči križem drugo, so ju prižgali na vseh straneh ali krajih, potem so kleknili in molili, dokler ni čisto pogoreli, to se lo v kake pol uri. Taki osem dni. Zadnji, to dan, pa so jim dali prigrizek. Sele potem so kojni prav pokopali.

Zdaj pogledimo pa Vlahom, ali kakor so Srednji Krajci ali ime so dobili zategadelj v 15. stoletju uskokov žali z ženami in otroci je in prišli na Kranjsko imeli pri Pobrežju, tamkaj velike vasi, v je stanovalo najmanj ali celo pet družin, pa samo en gospodar in podinja. Gospodar je bil rejši mož, če je bil za ben, gospodinja je bila najmlajšega poročence ali strica. Tema dvema li biti vsi poslušni in hišna dela. Vsi morajo biti vojaki. Ni jim bilo čevati davkov, morali so žiti vojake in kadar je var ukazal, so morali ver dednega sovražnika žiti dan in noč, pa vse stroške. Na boj so se stili, ker so imeli vedno na dober plen.

Drugače so se pa večin z živinorejo, kozami in ovčami imel kdo celo čredo, trgovali na zegrnjah in volgi in drugo živino menjavali ali prodajali boljše kazalo. Mnogi so izurjeni v tisti umetnosti znali kako stvar prejeti no jo je kdo izgubil, so se navadili v vojski, taki niso bili vsi, ker je bilo dosti poštenih ljudi, ki so se preživeli z obrtjo.

Spisal Jos. Kostanjevec.

Spisal Jos. Kostanjevec.

kako naj poračunimo to? je vprašal Lojze v "Sedaj nimam, v tem morem in menda moj tudi ne."

pa vaju po čem vpraša je dejal počasi Depa- lojzemu vsi, da nista hooj sreče, toda to naj se arbi, plačati imata še kolikor hočeta."

ma je nekoliko odleglo per pa kaj bo vama ta "je pristavil Klari. samim podpisom od- kaj vse, in niti ne bo- da sta kaj izgubila. me se, drugič smo va- pet na razpolago z i- ne izguba izenači."

to torej in podpiševa, "Tone" je dejal zamol- in dregnil s komol- riša. Ta je samo pri- razumemo, gospod Ga- gospod Lisjak," je na- Klari. "Mi mislimo da- kotler ne zmoreta te vs- ki jo vrnila, narediti- le. Čujta! Oba bo- kratek gospodarja le- mešnih posestev. Kaj se nam zavežeta s- da nam odstopita, gospodarja, vsak maj- rajnega bodočega po- vi, gospod Gabrovec, upite travnik pod hri- bi onih starih hrastov, gospod Lisjak, pa travnik za cerkvijo. To bi- valna vrednost, ki bi- ako nam med tem pla- lenost ali jo porav- va na igri, ta naša po- vja in jo raztrgamo v zadolžnico pa seve- kamo, da izvira vajin- re, ampak da sta do- gozda, krčmar?"

"Kaj naj mi bo gozd, brez sinov, Tratinik?"

Tratinik je pil in se zamislil. Skozi na pol mižeče trepalnice je gledal Birka, kakor bi mu hotel prodreti v misli.

Potem je vprašal: "Ali si slišal, Gabrovec, kaj mi svetuje krčmar?"

Vsi so se zakrohotali. Birk pa se ni zmedel za to, zasmejal se je tudi on z njim in rekel:

"Tu imaš roko, brat ciganski. Iz enega kraja sva, oba enaka."

"Koliko si pa danes zapisal, krčmar?" je vprašal drugi.

"Zadnjič, se mi vidi, sem plačal preveč."

"Eh, kaj bi, obresti morajo biti, stric, se je smejal Birk. "Čakam že nekam dolgo. Torej še polček, ne?"

"Pa prinesi!"

Tisti večer je Birk samo zapi- saval. Čudno, kadar niso imeli denarja v žepu, so bili vedno naj- bolj žejni. Plačala sta takoj sa- mo Gabrovec in Tratinik. Birk je pa pisal dolge vrste števk pod imena posameznikov. Kadar bo obračun, se bodo spogledavali. Ne pojde izlaska. . .

Gabrovec Lojze in Lisjakov Tone sta pripravljala v gozdu drva. Lepo jutro je bilo, gozd je sanjal pod belo odejo, po smre- kah so se preletavale senice, po dolinah je odmeval glas sekire. Vse naokoli se je svetilo v soln- cu, da je jemalo vid. A Lojze in Tone nista videla okoli sebe te lepote, njih misli so bile drugod.

"Slišal si že, Tone, da Tratinik prodaja gozd. Kaj praviš k te- mu?"

"Birk ga je vjel, ko se mu je malo mešalo. Saj veš, da Trati- nik včasih več ne ve, kaj dela."

"Torej ti sumiš Birka, da ni pošten?"

"Nič nisem rekel, kako se je godilo nama pri njem, moram priti do zaključka, da ni pri njem vse čisto."

Lojze se je naslonil na sekiro in razmišljal.

"Morda imaš prav, ali do se- daj se mu ne more dokazati ni- česar."

(Dalje prihodnjič)

1946	MARC	1946
Su	Mo	We
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

APRIL

7.—Cerkveni pevski zbor fa- re Marije Vnebovzete cerkveni koncert v domači cerkvi.

7.—Mladinski pevski zbor na Waterloo Rd. prireditve v SDD na Waterloo Rd.

12.—The Young Men's Holy Name fare Marije Vnebovzete priredi slikovno predstavo v Slovenskem domu na Holmes Ave.

25.—Društvo Clairwood št. 40 SDZ ples v SND na St. Clair Ave.

27.—Društvo Marije Vnebo- vzete št. 103 ABZ. petintride- set letnica, v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

27.—Društvo Svete Družine št. 207 KSKJ praznuje 20 let- nico obstanka v SND na 5050 Stanley Ave., Maple Heights.

27.—Društvo Martha Wash- ington št. 38 SDZ praznuje 20 letnico s plesom v SND na St. Clair Ave.

MAJ

5.—Mladinski pevski zbor Škrjančki koncert in plesno ve- selico v SDD na Recher Ave., Euclid, Ohio.

5.—Zabava z kartami v cer- kveni dvorani sv. Vida v korist skladu za pohabljenega sloven- skega vojaka.

12.—Community Welfare Club bo praznoval 25 letnico obstoja z banketom in plesom v prizidku SND na St. Clair Ave.

18.—Podružnica št. 49 SZZ plesna veselica v SDD na Re- cher Ave., Euclid, Ohio.

24.—Velika plesna zabava v S. N. D. na St. Clair Ave. v kor- rist skladu za pohabljenega slovenskega vojaka.

24.—Velika plesna zabava v S. N. D. na St. Clair Ave. v kor- rist skladu za pohabljenega slovenskega vojaka.

JULIJ

14.—Društvo Sv. Antona Pa- dovanskega (samostojno) praz- nuje 40 letnico s piknikom na prostorih Doma Zapadnih Slo- vencev, 6818 Denison Ave.

DOMŽALSKIM ROJAKOM V AMERIKI

(Nadaljevanje z 2 strani)

Gorjensko, razven nekaj hribov in vso Doljensko razven Bele Krajine in del za Savo.

Bližal se je zlom Nemčije, katerega smo vsi tako težko pričakovali. Za belo nedeljo 1945 sem prebredel Savo in splezal skozi žično ograjo, da sem lah- ko obiskal dom. Ravno tedaj so Nemci skušali uničiti domo- branstvo no Gorenjskem. Te- daj je bilo v Domžalah tude- kroj 200 Mihajlovičevih čet- nikov, katerih se pa Nemci ni- so upali napasti, ker so vedeli, da jih je premalo. Pustili so jih torej v miru in ti pa tudi niso hoteli brez potrebe preli- vati svoje krvi. Nemci so pos- lali postojanke na Gorenjsko povabilo, naj bi vsaka postojan- ka dala nekoliko svojih mož, da bi se tako ustanovile nove postojanke daleč v hribih Do- moobranci pa so dobro vedeli, da bi bila to njihova smrt, zato so se poveljniki sporazumeli s čet- nikmi ter odšli na nemško koman- do in tam izjavili, da tega ne bodo storili. Komunisti bi te male postojanke potem z lah- koto uničili drugo za drugo.

Domoobranci so tudi že na skrivaj govorili, da bo skoro gotovo prišlo do brobe z Neme- ci in da bodo ali odšli v hribe in se borili proti obema sov- raznikoma, ali pa udarili čez mejo k ostalim domoobrancem na Doljenskem. Toda Nemci že niso več upali v boj, ker so vedeli, da bi se vse protikomun- istične emote združile proti njim in bi si tako nakopali no- vega sovražnika, ki so ga poz- nali kot zelo hrabrega borca in ko že na frontah niso mogli več vzdrževati. Tako so zadevo

potlačili in ostali je pri starem. Čez nekaj dni sem zopet ušel čez mejo nazaj v Ljubljano. Prve dni maja smo že videli, da so Nemčiji dnevi šteti. Slo- venska misel je tedaj javno stopila na plan. Ustanovili so Zedinjeno Slovenijo, ki naj bi vključevala spoh vse Sloven- ce, tudi one, ki so bili prej iz- ven Jugoslavije. Vlada je poz- vala vse zavedne Slovence, naj se tudi oni pridružijo skupne- mu delu za narod. "Slove- nec" je prinesel na prvi strani z rdečimi črkami natisnjen čla- nek z naslovom: "Zedinjena Slovenija vstaja," v katerem je tudi javno zabavljal čez okupa- torja. Vlada je tudi postlala br- zojavke G. Churchill, G. Tru- manu, katera smo vseskozi smatrali za svoja zaveznika. Vsi bili smo zelo veseli, a Neme- ci so bili v Ljubljani. Proglasili so obsedno stanje in skušali po- loviti člane nove slovenske vla- de. Toda SNV, ki je bila tedaj ustanovljena, se ni spustila v borbo. Začela se je umikati, ker je upala dobiti pomoč od An- gležev, ki so bili na Koroškem. Brez tuje pomoči pa bi komu- nisti pri nas ne bili nikdar do- bili oblasti. Skupno z SNV smo morali bežati tudi mi, ker smo vedeli, da nas zaradi naše ka- toliške vere in političnega pre- pričanja čaka endino smrt. Da smo imeli prav, nam potrjujejo redka poročila iz domovine. Umaknili smo se čez Ljubelj, kjer so nas z gora napadli komu- nisti, da smo morali pustiti še tisto imetje, kar smo ga pri- peljali s seboj in smo si tako rekoč rešili le golo življenje. Tako smo prišli v Vetrinje pri Celovcu, kjer smo ostali sedem tednov v kolibah iz vej in desk, potem pa so nas poslali v ba- rake. Vso SNV, ki je samo v

Vetrinju štela krog 12,000 so razoroženo poslali nazaj v Ti- tovo Jugoslavijo. Med njimi sta bila tudi oba moja brata, o katerih še nič ne vem. Na ti- soče teh fantov in mož ter onih, ki so bili doma, je žalostno poginilo na raznih moriščih Slovenije, ki so vam gotovo že znana (Kočevski Rog, Zagorje, Teharji itd.) Mnoge so pred smrtjo zverinsko mučili. Vse to so povedale redke priče, ki so se od tam rešile in prišle na Koroško in Tirolsko.

Iz Jugoslavije same pride jako malo poročil, ker tam vlada skrit, a strašen teror OZNE in je vsako pošiljanje poročil smrtno nevarno. Mnogo govori, koliko domobran- cev so amnestirali, a teh je ja- ko malo. V Jugoslaviji sami imajo komunisti mnogo oprav- ka z novimi uporniki, ki se imenujejo "križarji" (na Hr- vaškem).

Vsa ta komunistična grozo- dejstva, ki sem jih tu opisal le površno in ki so v resnici mnogo hujša, saj vam nisem naštel brezštevilnih mučenj, in pobojev, ker je premalo pro- stora; povrh vsega gorja pa sedaj skušajo komunisti s svo- jo lažno propagando vse za- kriti ali pa naprtiti nam. A dejstvo je, da je zaradi komu- nistov in deloma radi okupa- torja, ki zdaleka ni bil tako strašen, imel slovenski narod samo v Ljubljanski pokrajini (t.j. Dolenjska) do letošnjega maja okrog 30,000 žrtev. Ko- liko bi jih pa še bilo, če bi jih dobili v roke. Saj so domo- branzi sami dobili seznam 20- 000 Slovencev (večinoma Lju- bljančanov), ki so jih komunis- ti hoteli pobiti. Ali so bili vsi ti izdajalci? Ali je kar cel na- rod izdajal? Koga pa, če je večina izdajalska?

To sem vam napisal, da bi imeli vsaj približno sliko do- godkov med "vojno" pri nas. Mi smo sedaj v taborišču Peggez, kjer imamo najpotrebnejše, a manjka nam obleke in obutve za zimo, ker smo vse zgubili.

Iz Domžal nas je tu sedem, Tenikovi in mi; v Judenburgu pa so: Čebuljevi, Mehletovi, Rihtarjevi, (Mlinarjevi), Hr- ševi (Tone in Miha), Rahne- tovi in Okornovi. Pa iz Dom- žal nas je bežalo malo, ker so bile Domžale večinoma pod vplivom komunistične propa- gande, a bežalo pa bi jih bilo gotovo več, ko bi bili poznali komuniste bolje. Saj so komaj par dni po našem odhodu za- prli v Domžalah okrog 85 oseb, nam beguncem pa so izropali in zaplenili hiše. Vseh beguncev nas je na Koroškem tirolskem in Gornjem Štajer- skem okrog 6,000. Ako želite vesti od svojih domačih, vam jih pošljem. Vas pozdravlja sorojak,

Poznič Jože, Peggez — Lienz — 1, Osttirol, Austria.

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

Dogodek

Dunajski gledališki ravnatelj je bil dober srčen človek, imel pa je navado, da je često menjal svoje osebje. Komiku Baumannu je nekoč za uspešno vlogo podaril lep, z bisernico obložen žepni nož. Kmalu potem ga je odpus- til. Baumann mu je nato poleg vlog vrnil tudi žepni nož. Ma- gerle ga je odklonil. Nato pa mu je komik napisal pisemce: "Pro- sim, vzemite si ta nož nazaj. Razumeli boste, da tisti, ki mu vzamejo kruh, ne potrebuje niti — noža!" Nato je Magerle od- pust preklical.

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

MALI OGLASI

Za cementna dela kot pločnike in driveways pokličite John Zupancic 18220 Marcela Rd. Tel. KE 4993 (Mo-x)

Hiše naproday

Proda se hiša 10 sob za 2 dru- žini, moderna, nahaja se na Grovewood Ave. Cena je \$11,500.00.

Pet let star bungalow, 4 in po- sob, garaža, tlakan dovoz na Nottingham Rd. Cena \$10,000.

Hiša za 4 družine 13 sob na 172. cesti pri St. Clair Ave. Ce- na \$12,500. Za podrobnost vpra- šajte

Kovac Realty 960 E. 185. St. KR 5030. (Mar. 25, 29)

Slovensko-ameriška Kuharica se sedaj dobi v Clevelandu

Dobite jo v pisarni August Kollander, 6419 St. Clair Ave. ter pri Jožetu Grdini, 6113 St. Clair Ave. Oba imata knjige v zalogi in bosta rada postregli ro- jakinjam, ki želijo imeti to lepo, veliko in koristno knjigo. (Mar. 25, 29)

Stanovanje iščejo

Družina 3 odraslih oseb bi ra- da dobila stanovanje 5 ali 6 sob v Clevelandu ali Collinwoodu. Lepo skrbimo za stanovanje. Kdor ima kaj primerne ali bo v kratkem imel, naj pokliče po- dnevi IV 7631, zvečer pa EN 7782. (60)

Radio naproday

Naproday je 1942 Zenith ra- dio, floor model. Vprašajte na 1007 E 71. St. Tel. HE 6526 (59)

3 hiše naproday

Naproday so 3 hiše, kjer je 5 stanovanj. Nahajajo se v fa- ri sv. Vida; nizki davki. Hiše so na 1026, 1028 in 1030 E. 68. St. Cena za vse je \$9,000. Zgla- site se pri lastniku v Patrick Church Supply, 1379 E. 9. St., tel. MA 5960. (59)

Posestvo naproday

Proda se 40 akrov vzhodno od Gates Mills na County Line Rd. Krasen gozd. Za informa- cije pokličite SHadyside 2129. (62)

Vas muči glavobol?

Nabavite si najboljše tablete proti glavobolu v naši lekarni.

CENA 50 CENTOV

Mandel Drug Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C.

SLOVENSKI LEKARNAR 15702 Waterloo Rd. Cleveland 10, Ohio

Lekarna odprta: Vsak dan od 9:30 dopoldne do 10. zvečer. Zaprta ves dan ob sredah.

ASTMA?

Naglo in popolno olajšanje za Asthma Nefrin Sol. "A" Za popolno informacijo za zglasite v

PRIJATEL'S PHARMACY

SLOVENSKA LEKARNA vokal St. Clair Ave. in E. 68. St. Endicott 4212

DELO DOBIJO

Delajte v MODERNEM POSLOPU THE TELEPHONE COMPANY

potrebuje ženske na hišno znanjenje poslopij v mestu Stalno delo — dobra plača Poln ali delni čas 6 večerov v tednu od 5:10 zv. do 1:40 p.j.

Zglasite se v Employment Office 700 Prospect Ave. soba 901 od 8 zj. do 5 pop. vsak dan razen v nedeljo

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

Za popravila

Izkušene ženske imajo pred- nost za naš oddelek narejenih oblek.

Polna zaposlitev Plača Zglasite se v

Wm. Taylor Sons & Co. (63)

Dobra služba

V službo se sprejme izvežbano stenografino in knjigovodkinjo. Plača. Delo je 5 dni in pol na teden. Zglasite se pri Bliss Coal Co. na 22290 Lakeland Blvd., KE 0808. (61)

Za delo na farmi

Sprejme se starejšega zane- sljivega moškega za delo na far- mi. Ima lahko stalno delo, ali pa par dni v tednu. Za podrob- nosti pokličite IV 9611. (60)

MALI OGLASI

GARANTIRANO popravilo na va- šem šivalnem stroju po veteranu, ki ima 14 let izkušnje. Če pridemo na dom \$100. Zvečer in v nedeljo \$1.25. ALLIANCE SEWING MACHINE 15823 Arcade Ave. KE 5557

Harmonika naproday

Naproday je harmonika, 120 basov kromatična, tipke klavir- skega tipa. Cena je \$450. Zglasite se pri

Smerda's Music House 5800 Broadway Cleveland, O. (x)

Lep prostor za vaš bodoči dom

V Richmond Heights na Rich- mond Rd. med Chardon Rd. in Euclid Ave. se proda 3 akre le- pe zemlje, na kateri je čez 200 sadnih dreves, jablane, hruške, češnje itd. Prostor leži 400 čevljev zapadno od Richmond Rd., kamor vodi privatna pot. Lepa prilika za vas, če vas ve- seli življenje na deželi, kjer si lahko postavite vaš bodoči dom. Lastnik proda radi odhoda iz mesta. Za podrobnosti pokličite po 6 uri zvečer KE 5971. (59)

Pozor!

Ravnokar smo prvič dobili le- denice, mere 100 funtov ledu, reg. \$48.50 za \$45; 75 funt. reg. \$42.75 za \$39.

Mi tudi popravljamo pralnike in ožemalce (ringers).

St. Clair Appliance 7502 St. Clair Ave. EN 7215. (M-T-x)

Thomas Flower Shop

SLOVENSKA CVETLIČARNA CVETLICE ZA VSE SLUČAJE Lepo delo in točna postrežba 14311 ST. CLAIR AVE. Tel. GL 4316

Iz demonstracij v Calcutti. — V Južni Calcutti v Indiji je prišlo do upora domaći- nov proti angleški nadvladi. Demonstrantje so udarli v postajo cestne železnice in zažgali poslopje in več vozov poulične. V teh demonstracijah je bilo do sedaj 233 mrtvih in nad 1,037 ranjenih.

ŽIVI VIRI

IVAN MATIČIČ

Po nekaj dneh sta prišla zopet na dan. Na pogorju je bila pomlad, mlada fanta pa naj bi se zakopala živa v šumo? Ne, gledati hočeta pogorsko oranje in setev, vsaj iz dalje prisostvovati temu čudolenemu prirodnemu delu. In sta se zasedla na najvišji vrh Svitave planine, odkoder se jima je odprl pogled skoro čez vso pogorsko plan. Kakor dva jastreba sta zasekala oči zviška na ta dobri rodni svet. Uzrla sta čredo ovac pod Sveto Marijo tisoško, na Leskovih brdih je skakalo govedo, na Kračah sta orala Bršlin in Sinja. Na Pustih lebah je mrgolelo pridnih ljudi, vse je oralo. Plugji so rezali dobro zemljo v zoranjskih ogradah in na višinskih njivah, in daleč doli do Skukovih plugov in Dolgih njiv je segel pogled. Beguna sta tičala v vrhu pa z nekim tihim zanosom prisostvovala temu velikemu opravilu. Ni bilo slišati nikakih vikov ne truseč; kakor ob tihji maši je visel molk nad

svetim opravilom.

Vendar je pa bilo mnogo nemira, strašen krik je bil v tem molku, a hajduka ga nista čula. Nihče ni slišal tega, le vsakdo sam je v sebi vpil, rjovel. Goveda je zamukala v Leskovih brdih, kakor bi rjovela v težki bolečini. To seve ni seglo do begunov, niti nista videla Čavsa, ki se je plazil skozi višinske njive. Nihče ni ogovoril odpadnika, kakor greh se je plazil mimo njiv. Ko je šel mimo Murnovih, se je obregnil: "No, ušajnto sejete! Pa vam ne bodo zrasli kovani klasi, morda komaj piča za praseta!" Gibali so svojo pot, le gospodar je pljunil. Nihče ni slišal strašne kletve gospodarja, a begali so preko njive kakor bi jih bilo strah.

Bila pa je pomlad. Tiha, nežna pomlad, ki je srkala rast iz prebujene zemlje. Jablane so cvetele in bile so kakor ogromni rožni grmi. Pota so bila posuta s cvetjem čez in čez. In hajduka sta gledala to rast, oranje, setev — in radostna in pokrepčana sta se vračala v gozdne tembine.

Kaj se je pa godilo na Višnji? Na vrhu klanca, tik pred vasjo se je nabrala tisti čas gruča ljudi in veliko vika je bilo tam. Ljudje na njivah so dvigali glave, prisluškovali, nekateri popuščali delo in hitele, da se prepričajo na lastne oči. Tam so se godile čudne reči: Šimnava je tepla Liguire. Da, z gnójnimi vilami jih je mlatila in podila kakor otroke. Kako je bilo mogoče? Dovolili so si bili šalo pa so jo skupili. Ko je bila prišla mimo z vozom, je skočil eden k nji, pridvignil ji krilo kar moč visoko pa jo uščnil v stegno. Dekle je odskočila, nemarneža švrknila z bičem, potem pa obrnila bič in ga še z bičevnikom oplazila po glavi. Tedaj so pa priskočili ostali svojemu na po-

moč, je pa dekle pograbila z vozne gnojne vile pa se spopadla z vsemi. Kričaje so se umikali besnemu dekletu—in nič ni pomagalo, umakniti so se morali. Le eden je nameril orožje, ko ga je pa oplazila po roki, je moral odnehati še ta. Kajti ljudje, ki so se medtem nabrali, so pobirali kamenje in izdiral kole iz plota. Za dobro ime dekleta, za čast Brjanke in pogorskega rodu! Liguri so odšli in s strahom spoznali, da raste v ljudstvu upor.

Prav ob tem času pa je sopihal nekdo po Žuljevi poti. Težko je stopal, tako rekoč za vsakim korakom počival. Ob Tihi dolini je legel. S koprnečimi očmi se je oziral k Skabrc hribu in dalje mimo Črnih gabrov tja gor na daljni hribeč, kjer se je svetilo v soncu samotno svetišče Matere tisoške. Kar milo se je storilo popotniku, kakor bi teh ljubih krajev ne videl že deset in deset pomladi. In se je po kratkem odih opotekal dalje, kakor pijanec je mahedral. Toda ni bil pijan. Morda je bil lačen? Ne, lačen ni bil. Izmučen? To bi utegnili biti. Nekako čudno omotičen je bil, kakor bi ga hotela zdaj zdaj božjast zavijetati po tleh. Zdajci se mu je prikazal Tabor, tam gori na desni je uzrl Viševik. Ko se je privlekel do Ponika, je uzrl Sveto vit in tam na levi se je svetlikalo na brdu Zoranje. Popotni je obstal in bridko zastokal. Pogorje? Ne, Pogorja ni, bile so le sanje. Zoranje? Ne, nikoli ni bilo Zoranja, nikoli ga ne bo! Tako silno je koprnel po njem, zdaj je tu, smehlja se mu iz daleže, a Bog ve, če ga še doseže. Ni maral čez poniški most; da bi ne zvrtočil dol, sam sebi ni zaupal več. Potem pa tudi ni maral srečavati ljudi na cesti, morda bi mu še kdo zastavil pot. Krenil je torej na levo pa zagazil v Ponik. Bila je voda sicer plitva na tistem kraju, vendar ni dosti manjkalo, da je ni zajel v škornje.

Ko je stopil slednjič na zoranjske senožeti, je zatčutil lastno zemljo pod nogami. Zdaj se je zavzel, do mora biti močan, ne spodobí se, da bi po lastni zemlji mahedral skljunčen in betežen; saj je vendar gospodar! Popravil si je na rami kamizolo pa se skušal po-

konec zravnat, a ga je kar zaneslo. Že od davi motovili iz doline, zdaj se pa nagiba sonce, morda ga še zoloti noč. Le Kak da se ni podprl v Lobjani? Saj se je, se spominja: v Travnovo krčmo je krenil, in so mu dali zakuhe in ne ve, kaj še vsega. Zelo so ga sili, naj je. Pa je kmalu vse izbruhal. Tisto vino, vino! Da ni tega poprej vedel! Saj je vendar znano, kako je bilo z Žuljem. Kaj, ko je pa bilo tisto vino tako vabljivo, tako je prijetno zadišalo in tako prijazno so mu go ponudili! Kdo bi se branil! Sam s sabo je govoril in mahal z roko pa ni opazil ženske, ki mu je prišla nasproti. Šele ko se je postavila predenj in se zastarmela vanj v odprtih ustih, jo je uzrl.

"Strajnar!" je kriknila, kakor bi uzrla prikazen.

"A, Čopica!" je buljil vanjo. "Usmiljena devica! Kakšen si!"

"Kakšen!" je odbil z roko. "Mišliš, da mora biti na svetu

vse lepo rejeno. Mišliš, da je tu gori Zoranje? Nikoli ni bilo, nikoli ne bo." Omahnil je dalje. Toliko da ni padel; ženska je strmela za njim kakor učarana. "Zlate kovance imam!" mu je naekrat šinilo v glavo. "Tri sto zlomkov! Zlate kovance v skrinji! Pa tudi srebrnih bo še. Če ne bom nekaj časa za delo, se bo že prebilo. Bog bodi zahvaljen!" Zopet je legel, kar padel na mehko zemljo, kakor betežen starček. Ej, zdelalo je Strajnarja! Prej veliki, zastaven mož, pokasklju je tu sključen, kakor sušičen. In kaj je to: od jeseni do pomladi, komaj pol leta, in so mu lasje skoro beli. Po glavi in rokah same brazotine in rane, čbleka raztrgana, povaljana, čisto beraška.

Mrak je že legal na Zoranje, ko je šinilo skozi vas: "Strajnar prihaja!" Veseli klici so se zaslišali po vasi, ljudem so zazareli ozrati in veseli so se zgrinjali pred hiše, v pričako-

vanju radostnega svidenja. Široko so se jim odprle oči in kakor v grozi so onemeli, ko so videli prihajati pohabo. Jetnik je obstal, ozrl se po ljudeh, odpiral usta, kakor bi hotel zakričati, a ga je čudno zasakalo v stran. Ljudje so stali zlomljeni na vratih, le tu in tam je kdo plašno kriknil. Strajnar je gazil korakoma, in ko je prigazil v bližino svoje hiše, so mu padli naproti žena in hčere in sin — in vsi khrtali kriknili pa ga poprijeli, da je trdno obstal v skrbnih rokah in nikomar več omahnil.

"Doma sem," je dahnil vroč. "Misli sem, da ne pridem," je zahripal trgano pa gledal prestrašene obraze. "Vidite,

prišli sem. Mar mislate, da me ne bodo užgali? Strajnarjev grunt ni propadel!" Iz dalje so gledali niso prišli bliže. "Ti ubogi moj!" je Strajnarica. Nič ga niso hoteli tina njem so videli razumeli. Le neka je vsak način rada našla la. "Strajnar, Bog ti zdravja! Veš, tako kako, je pa z našimi" (Dalje prihodi)

— Konvojski sistem la mornarica vporablja svetovni vojni šele v

1923

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrti v preveliki žalosti naznajo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je nemila smrt preminila naša draga in nikdar pozabljiva soprogi, hčerki in sestri

Josephine Greenwald

ROJENA KRALL

ki je tako nenadoma preminula ter se preselila v večnost dne 23. februarja 1946 v mladih letih 22 let.

Po opravljeni sveti maši zadušnici v cerkvi Marije Vnebovzete je bila položena k večnemu počitku dne 27. februarja 1946 na pokopališče sv. Pavla.

Tem potom se želimo prav prisrčno hvaliti Rev. Vic Tomcu za opravljeno pogrebno sveto mašo in druge cerkvene obrede in molitve.

Globoke hvaležni se želimo prav prisrčno zahvaliti vsem sorodnikom in prijateljem, ki so pokojni v blag spomin okrasili krsto s krasnimi vencmi, ravno tako tudi vsem, ki so darovali za sveto mašo, da se bodo brale za mir in pokoj njene duše. Lepa hvala pevskemu zboru Ilirija za tako lepe žalostinke. Iskrena hvala članom in članicam sv. Jožefa KSKJ in članicam Oltarnega društva za molitve in tako veliko udeležbo pogreba, še posebno pa našim krmcem krste.

Lepa hvala sosedom, ki so nam bili v toliko pomoč in tolažbo v teh žalostnih dneh. Lepa hvala Mr. in Mrs. Lavrič, ki sta prišla iz Indiane na pogreb. Lepa hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu. Lepa hvala A. F. Svetek pogrebniemu združenju za vsestransko pomoč in postrežbo, tako lepo urejeni pogreb.

Ti, predraga in nikdar pozabljena soproga, hči in sestra, volja Vsemogočnega je bila, da si nas morala zapustiti in iti v večnost. Svoj vaj zdaj v preranem grobu, mir naj Ti bo in blag pokoj, duša Tvoja pa naj večno srečno vživa tam pri dobremu Bogu.

Žalujoči ostali:

ROBERT GREENWALD, soprog; MATI IN SESTRA.

Cleveland, O., 25. marca 1946.

Prizor iz stavke pred General Electric tovarno v Philadelphia, kjer je prišlo do spopada med piketi in policijo. Eden izmed piketov se drži za glavo, ker jo je dobil s kolkom. Policaj na konju ima v rokah ameriško zastavo, s katero na čelu je paradiralo krog 3.000 stavkarjev, ki so se uprli sodniškemu odloku glede števila piketov pred tovarno.

V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI PRELJUBLJENE IN
NIKDAR POZABLJENE SOPROGE IN
MATERE

MARY BRINŠEK

ki jo je Bog poklical k sebi dne 25. marca 1945.

Eno leto v hladnem grobu soproga in mati že počiva, Z Bogom! Ti srce ponavlja, na Tvoj grob spomini hite.

Večni Bog Ti daj plačilo, storila vse najboljše si za nas, počivaj v miru, blaga duša in prosí ljubega Boga za nas.

Žalujoči ostali: JOHN BRINŠEK, soprog; MARY, PAULINE DOLGAN in OLGA MALNAR, hčere.
Cleveland, O. 25. marca 1946.

Vstavite hudeče bolečine
Hrbitobola

Za prijetno olajšanje poskusite čist, lahak, izkušen način, da pomagate navadnemu hrbitobolu. Denite Johnsonov BACK PLASTER ravno na boleče mesto. Ta lahak, prijetno GELJE vaš hrbet, olajša bolečino in odpravlja. Gorka flanelasta podloga varuje pred mrazom — ayeke in podpira — vpliva prijetno. Napravljeno od Johnson & Johnson. V vseh lekarnah.

Johnson's BACK PLASTER

V BLAG SPOMIN
SEDME OBLETNICE SMRTI NAŠE
NADVSE LJUBLJENE IN NIKDAR
POZABLJENE SOPROGE IN
MATERE

Uršule Rakar

ki je nas nepričakovano zapustila dne 25. marca 1939.

Bog odzvel soprogo in mater, sedem let je že od tedaj, a nismo Te še pozabili, v srcih bdi še živ spomin; počivaj v miru blaga duša in prosí ljubega Boga za nas.

Žalujoči ostali: GEORGE, soprog, in OTROCI.
Cleveland, O. 25. marca 1946.

"Ateta ne bo domov..." — Mrs. Eleanor Ondi iz Clevelanda, O., pripoveduje svojima otrokoma, Barbara 9 in Alex Jr. 4 leta star, da ateta ne bo še domov, kot so ga pričakovali. Pfc. Alex Ondi je bil od vojaškega sodišča obsojen na 50 let ječe; obtožen, da se je zoperstavil poveljajočemu častniku zapustiti svojo "foxhole." Pfc. Ondi trdi, da je bil po tridnevnem patroliranju tako utrujen, da povelja sploh ni razumel. Vendar pa še ni bila izrečena končna beseda o tej obsodbi.

SELITVENA RAZPRODAJA

Anzlovár's Dept. trgovina
se bo preselila na
6214 ST. CLAIR AVE.

Z NAMENOM, DA ZMANJŠAMO NAŠO VELIKO
ZALOGO, IMAMO OGROMNO RAZPRODAJO
SKORO NA VSEM BLAGU.

Takih prilik nimate posebno dosti, da bi dobili blago
po tako nizki ceni. USTAVITE SE PRI NAS, DA BOSTE V
KAJ IMAMO ZA VAS.